

I kad se bojim, djelujem neustrašivo

*Iako se to na njezinom licu - i stavu - ne da iščitati, glumica **NATAŠA DANGUBIĆ** dugo se borila s nesigurnostima, a uoči premijere predstave 'Anđeo od leda' otkrila nam je kako ih se riješila te koliko je vlastitih iskustava unijela u scenarij za TV seriju koju upravo dovršava s prijateljicom*

tekst JASMINA RODIĆ
fotografije TOMISLAV KRIŠTO/CROPIX

N

a intervju za Gloriju Nataša Dangubić došla je s osmijehom na licu i - flasterima na leđima. Jedan "krivi" pokret na kazališnoj probi prouzročio je takvu bol da posljednjih tjedana redovito odlazi na fizikalnu terapiju i kralježnicu obljepljuje akupunkturnim flasterima, no čak ni to 49-godišnju glumicu nije izbacilo iz njezine uobičajene pete brzine. Kavu smo dogovorile u kafiću u blizini njezinog stana u centru grada, u pauzi između dviju proba za ZKM-ovu predstavu "Anđeo od leda", čija je premijera 26. trav-

nja. Ovo je Nataši peta premijera u godinu dana, trenutačno na raznim zagrebačkim scenama igra čak šest predstava (noć prije našeg susreta igrala je "Črnu mati zemlu", a dan kasnije "Decu"), a novi projekt mađarskog autora i redatelja Árpáda Schillinga, u kojem glumi glavnu junakinju Klaru, naziva "najopsežnijom i najkompleksnijom ulogom u životu". Klara je slavna politička novinarka, poznata po etičkoj beskompromisnosti i oštrom jeziku, koja na vrhuncu moći prekida karijeru i posvećuje se radu u popravnom domu, ne sluteći da će tim potezom otvoriti Pandorinu kutiju vlastitih trauma. ▶

PRICHE

*Imala sam problema s postavljanjem osobnih granica
 - ne bih na vrijeme shvatila da ih je netko prešao
 sve dok ne bih počela šišitati kao ekspres lonac -
 psihoterapija mi je tu puno pomogla*

- Ova predstava ne priča priču samo jedne žene već čitavog društva, odnosno govori o tome u kojoj nas mjeri i na koje sve načine traume pokreću te propituje u kojoj mjeri dobre namjere završe lošim ishodom - otkriva Nataša, opisujući svoju junakinju kao ženu oštra uma i još oštrijeg jezika.

- Nisam sigurna da biste baš uvijek željeli čuti Klarino mišljenje jer je jako izravna, definitivno izravnija od mene. Nije nepristojna, no nema vremena za okolišanje. Ljudi na odgovornim pozicijama imaju malo živaca za ljubaznost - govori glumica.

Pedantna, predana i perfekcionistički nastrojena otkako zna za sebe (kroz smijeh kaže kako ne može gledati televiziju ili čitati ako joj je, primjerice, kuhinja neuredna), i ovom se projektu posvetila sto posto, otkidajući od vlastitog slobodnog vremena kako bi se što bolje pripremila za ulogu, no čak ni uza sve to gotovo se nikad ne desi moment u kojem je ona u potpunosti zadovoljna.

- Nakon predstave mi glumci imamo tradiciju otići na zajedničko piće na kojem se dešava ono što zovem "analizom utakmice". Komentiramo tko je kako glumio i što bismo možda drugi put trebali drugačije, a ja uvijek mislim da bih mogla još bolje - priznaje umjetnica kojoj čak ni priznanja poput prošlogodišnjeg Orlanda za ulogu Marije Gučetić u predstavi "Sjetne žene raguzejske" na Dubrovačkim Ljetnim Igrama, nisu pomogli da se u potpunosti riješi nesigurnosti i treme koja je prati još od početka karijere. Danas, na pragu pedesete više nema napade panike kad treba izaći na pozornicu, no trema je i

dalje neugodno iznenadi onda kad joj se najmanje nada.

- Zna mi se dogoditi da potpuno smireno izađem na scenu, a onda me uhvati trema na desetoj rečenici. Najbolje je to opisala Ana Karić, koja je rekla da je to osjećaj da će svi razotkriti kako ne valjate i ne zaslužujete biti na toj pozornici. To je jedan fundamentalan, strukturalan strah koji čovjeka preplavi i paralizira - kaže Nataša, dodajući kako se s nesigurnostima bori od djetinjstva.

- Odrastala sam u Dubrovniku i imala lijepo djetinjstvo ispunjeno trčkanjem po gradu, igrom skrivača i vožnjom bicikla, sjedenjem na probama Ljetnih igara i svim mogućim ludostima koje djeci padnu na pamet, no čitavo je vrijeme kod mene bio prisutan taj osjećaj da su drugi u svemu bolji. Nije ugodan, no nije ni potpuno beskoristan ili negativan jer me motivirao da se dokažem i probijem - priznaje Nataša. Ta su dokazivanja ponekad bila i životno ugrožavajuća, kao kad se kao djevojčica u balerinkama koje joj je majka donijela iz Pariza (tih je godina plesala balet) spustila po 12 klinova zabijenih u dubrovačke zidine, ispod kojih su bili more i provalija.

Strašno sam se bojala, ali kako su se druga djeca spuštala, pregrmjela sam svoj strah i krenula za njima i tad sam shvatila da mogu i one stvari koje me užasavaju - kaže Nataša. S godinama su neke nesigurnosti iščeznule, a one koje su ostale naučila je prikriti.

- U nekom smislu pravi sam virtuoza prevare jer publika, barem mi tako kažu, nikad ne primijeti moje unutarnje drame - priča.

Na pitanje je li dokučila što je u njoj trigeriralo taj osjećaj da nije dovoljno dobra, odgovara da jest, i to uz pomoć psihoterapije, ali i da će ta saznanja zadržati za sebe. Posjet psihoterapeutu bi svakome preporučila.

- Ja oduvijek čekam po sebi na razne načine, odlascima na psihoterapiju i terapiju plesom, meditacijama... Već sedam godina odlazim na somatic experience terapiju čija je poanta da osvijestimo i slušamo vlastito tijelo te kroz njega otpuštamo svoje traume. Terapija pomaže da postanete svjesni sebe i svog tijela, tla pod svojim nogama i da uključite sva svoja osjetila - kaže Nataša. Druga važna stvar koju je naučila uz pomoć psihoterapije jest postavljanje granica.

- Bila sam jako sklona racionalizaciji, a jako je teško, kad sve racionalizirate, doći u kontakt sa samim sobom. Imala sam problema s postavljanjem granica, ja ne bih na vrijeme shvatila da mi je nešto ili netko prešao granicu sve dok ne bih počela šišitati kao ekspres lonac. A to nije cilj, da idemo okolo i šutimo pa onda odjednom eksplodiramo. To nije dobar način rješavanja stresa. Ono što je poželjno jest osjetiti i postaviti svoje granice na vrijeme i to dati drugima do znanja - nastavlja Nataša, dodajući kako je u svojim četrdesetima mnogo toga naučila te da u pedesetu, koju će proslaviti na ljetu, ulazi sretna i mima.

Zadovoljna je svojom karijerom, ali i najvećim životnim djelom, 16-godišnjom kćeri Lolom koju je dobila u braku s redateljem Bobom Jelčićem. Lola je danas učenica drugog razreda privatne umjetničke gimnazije - ►

HLAČE KLISAB; TOP INTIMIŠIMI; SALONKE BALDINI, ORANGE POINT.

*Pročitala sam sve knjige o roditeljstvu koje sam mogla
 pronaći, a onda se odlučila pouzdati u svoj majčinski
 instinkt: moja kći Lola predivna je šesnaestogodišnjakinja
 koja me svaki dan iznova fascinira*

je i, kako Nataša kaže, predivna djevojka koja svoju majku svaki dan iznenadi nekim novim zanimljivim životnim uvidom i smislom za humor. Iako nije sigurna je li ga kći naslijedila od nje ili oca, za kojeg kaže da je iznimno duhovit čovjek.

- Pročitala sam svu moguću literaturu o roditeljstvu koja postoji, a Bobo me jednom prilikom stvarno nasmijao kad je rekao da mu se čini da svi ti autori nisu imali djece. Na kraju dana, odlučila sam se u odgovoru prvenstveno pouzdati u svoje emocije i instinkt. Nisam imala neku strategiju - svoju sam Lolu pažljivo promatrala više nego što sam je pokušavala usmjeriti i mislim da se zato nije desio toliki revolt u njezinom pubertetu. Nisam imala niti njoj nametala viziju kakva bi ona trebala biti i što bi trebala postići. A na kraju je ispala bolje nego što sam ikad mogla i zamisliti, predivno i zabavno biće s kojim je pravi užitak živjeti - kaže Nataša, priznajući da je njezin pubertet prošao daleko burnije.

Markiranje, bijes i rasprava s profesorima obilježili su to razdoblje, zajedno s probudanim interesom za glumu (u dubrovačkom teatru Lero), a onda je rat sve prekinuo - i idilični mediteranski život i njezine pubertetske ispade. Sretna je što Lola nema potrebe niti želja za takvim "dramama".

- Iznimno je odgovorna, "gora" je perfekcionista od mene i iako fizički uopće ne sličimo, na energetskom nivou jako smo nalik. I ona je u svojoj srži introvert i veliki individualac. Ne mogu predvidjeti čime će se u životu baviti jer je mogu zamisliti i kao umjetnicu i kao znanstvenicu koja sjedi i radi neka istraživanja jer je temeljita i posvećena onome što je zanima. Ni ja sama nisam odmah znala da ću biti glu-

mica, isprva sam razmišljala o studiju komparativne književnosti i nekom jeziku, da bih se naposljetku odlučila za glumu - kaže Nataša.

Ljubav i talent za pisanje ipak nije zanemarila - uskoro bi svjetlo dana trebao ugledati njezin scenarijski projekt. Riječ je o seriji za koju scenarij piše s novinarkom Zrinkom Šamijom, majkom Loline najbolje prijateljice, s kojom se sprijateljila i došla na ideju da sve ono što radije, brine i zanima žene njihovih godina pretoče u seriju koju su nazvale "Lijepe naše".

- Radi se o dvije razvedene žene koje se, kako znaju i umiju, nose s hendlanjem života: majčinstvom, svojim karijerama, ljubavnim odnosima i svim ostalim što život nosi. Medusobno si pomažu i funkcioniraju poput male zajednice. Nije to naša autobiografska priča, ali smo svoja životna iskustva koristile kao podlogu za pisanje jer si Zrinka i ja doista puno u životu pomažemo, puno se družimo i funkcioniramo kao neka uspješna mini organizacija. Materijal je dosta dugo nastajao jer nemamo puno slobodnog vremena, no stvari su se konačno približile kraju - prva sezona je napisana. Ovo je prvenstveno priča o prijateljstvu i tome kako spojiti karijeru s majčinskim obavezama i svim što život nosi i ima li tu prostora za neki ljubavni život i sebe - ikad ikako. Serija obuhvaća mnogo tema bliskih suvremenom načinu života, a naše junakinje se bave poslovima kojima se i mi bavimo u stvarnom životu naprosto zato što je to nešto o čemu dovoljno znamo - otkriva Nataša, koju šira publika pamti i po ulozi Lucije Toč u popularnom serijalu "Bitange i princeze".

Modernim, zaposlenim ženama uistinu je zahtjevno "zonglirati" sa svim dnevnim obavezama. Nataša kaže da je do prije šest mjeseci redovito vježbala, no zbog posla su tere-

tana, pilates i joga pali u drugi plan pa jedva čeka svibanj u kojem će imati puno više vremena za sebe, Lolu i - dokoličarenje. Planira se dobro odmoriti, otići s kćeri u Veneciju na Bijenale, šetati s njihovim psom po Cmroku (jer u šumi najbolje bistri misli), a možda i napraviti još koji kozmetički proizvod. Naime, već dugo godina glumica sama za sebe i svoje prijateljice radi kreme i serume na bazi eteričnih ulja.

- Počela sam prije desetak godina dok je moja majka imala kozmetički salon, a prve kreme pomogla mi je napraviti aromaterapeutkinja Anamarija Pažan. U međuvremenu sam se educirala pa ih već dugo radim sama i svi su iznimno zadovoljni. Razmišljala sam o pokretanju neke ozbiljne proizvodnje, ali ne znam gdje bih ugurala još i taj posao - kaže Nataša.

To ne znači da je vjerna isključivo prirodnim pripravcima. Na pragu pedesetih, kad primjećuje prve ozbiljnije tragove starenja, radi sve što je u njezinoj moći da svoju kožu održi mladolikom i njegovanom, poput kemijskih pilinga i Morpheus tretmana s radiofrekvencijom za stimulaciju kolagena te zatezanje i podizanje kože.

- Lagala bih kad bih rekla da me starenje ne brine. Naravno da ga se pomalo bojim, no u ovom trenutku još ne osjećam svoje godine kao teret. Dapače, puna sam energije i veselim se svakom novom danu i projektu - kaže glumica. ■

styling VANJA LJUBIĆ PRPIĆ
make up SEKA KOŽUL
frizura IVAN PERVAN/PRIME VISION
snimljeno U ATELIERU SAŠE
 SEKORANJE